

Finat

NR 4/2018. STAN NA DZIEŃ 7 MAJA 2018 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw;
- 1.2. Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 1.3. Konstytucja Biznesu:
 - 1.3.1. ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.
 - 1.3.2. ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców,
 - 1.3.3. ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy,
 - 1.3.4. ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 1.3.5. ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

2. Projekty Ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych;
- 2.2. Rządowy projekt ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw;

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Komunikat KNF z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie nowych przepisów dotyczących oferowania instrumentów finansowych;

3.2. Informacja Deloitte dotycząca raportowania FATCA i CRS za 2017 r.;

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1 Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw;

Status: weszła w życie 21 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000685>

Ustawa implementuje do polskiego porządku prawnego przepisy Dyrektywy MiFID II oraz Rozporządzenia MIFIR. Nowe rozwiązania mają zapewnić wzrost konkurencyjności i efektywności rynków finansowych w Polsce i Unii Europejskiej oraz zwiększyć bezpieczeństwo ich uczestników.

Wprowadzane przepisy, zmierzają m.in. do podniesienia poziomu zaufania inwestorów, ograniczenia ryzyka zakłóceń na rynkach instrumentów finansowych oraz ograniczenia niepotrzebnych kosztów ponoszonych przez uczestników rynku. Proponowane rozwiązania mają na celu zwiększyć poziom przejrzystości rynku dla jego uczestników oraz zapewnić im równe warunki działania. Podniosą także poziom ochrony inwestorów, wyeliminują niedociągnięcia organizacyjne oraz przypadki podejmowania nadmiernego ryzyka lub braku kontroli ze strony firm inwestycyjnych i innych uczestników rynku.

Ustawa nakłada na podmioty rynku finansowego dodatkowe obowiązki, wdraża nowe zasady komunikacji z klientem, poszerza wymogi informacyjne, zapewnia większą transparentność kosztów, a także wprowadza szereg nowych uprawnień dla nadzorców.

Przepisy ustawy wyróżniają dwa etapy świadczenia usług inwestycyjnych – etap przed świadczeniem usług inwestycyjnych oraz etap w trakcie świadczenia usług inwestycyjnych i po ich dokonaniu. W obu przypadkach firma inwestycyjna będzie zobowiązana do podjęcia określonych w przepisach działań.

Zgodnie z ustawą firmy inwestycyjne są zobowiązane działać zgodnie z najlepiej pojętym interesem klienta, tj. uczciwie, sprawiedliwie i profesjonalnie, odpowiednio dostosowując produkty do potrzeb i oczekiwań klienta. Zasady te dotyczyć będą usług inwestycyjnych i instrumentów finansowych, w tym m.in. zbywalnych papierów wartościowych, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania (fundusze inwestycyjne), instrumentów rynku pieniężnego, instrumentów pochodnych, usług zarządzania portfelem papierów wartościowych na zlecenie (zarządzanie aktywami), usług doradztwa inwestycyjnego, porad inwestycyjnych

o charakterze ogólnym, a także wykonywania zleceń, przyjmowania i przekazywania zleceń klienta.

Ustawa w szczególności:

- wprowadza nowe kategorie systemu obrotu - zorganizowanej platformy obrotu, odpowiednio uregulowanej i stosującej niedyskryminacyjne zasady dostępu;
- zobowiązuje firmy inwestycyjne świadczące usługi doradztwa inwestycyjnego do przedstawienia informacji czy świadczą usługi w sposób niezależny, a także do ujawnienia kosztów swoich porad i wyjaśnienia podstaw świadczonego doradztwa;
- ogranicza firmom świadczącym niezależne usługi doradztwa inwestycyjnego oraz usługi zarządzania portfelem możliwości przyjmowania lub pobierania wynagrodzenia, prowizji lub jakichkolwiek korzyści pieniężnych lub niepieniężnych od osób trzecich, a zwłaszcza od emitentów lub dostawców produktów.

1.2 Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

Status: wejdzie w życie 13 lipca 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000723>

Ustawa ma na celu zwiększenie efektywności krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Nowe przepisy m.in. dostosowują polskie prawo do rozwiązań przyjętych w Unii Europejskiej.

W związku z dużą ilością zmian, które powinny być wprowadzone do obecnej ustawy z 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zdecydowano się na opracowanie nowej ustawy. Tym samym nowe prawo powinno być czytelniejsze, a zmienione obowiązki i uprawnienia instytucji zobowiązanych do stosowania ustawy, jednostek współpracujących oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF), wynikające z tych przepisów – łatwiejsze do identyfikacji.

W nowej ustawie wskazano m.in.:

- nowe kategorie instytucji zobowiązanych do stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- zadania Komitetu Bezpieczeństwa Finansowego, który ma wspierać GIIF w jego działalności;
- mechanizmy dotyczące przygotowania krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu;

- przepisy dotyczące utworzenia i funkcjonowania Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych;
- zasady dotyczące gromadzenia przez GIIF informacji potrzebnych do wypełniania przez niego zadań ustawowych, ich ochrony oraz udostępniania tych informacji innym podmiotom;
- przepisy dotyczące wstrzymywania transakcji i blokowania rachunków;
- przepisy dotyczące szczególnych środków ograniczających przeciwko osobom, grupom i podmiotom;
- przepisy dotyczące kontroli instytucji zobowiązanych, a także sankcji administracyjnych nakładanych na instytucje zobowiązane nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie tą ustawą.

1.3 Konstytucja Biznesu.

W skład pakietu Konstytucji Biznesu wchodzi pięć ustaw.

1.3.1. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców;

Status: weszła w życie 30 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://dziennikustaw.gov.pl/DU/2018/0646>

Zasadniczym celem ustawy Prawo przedsiębiorców jest pełniejsze urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej oraz innych konstytucyjnych zasad relewantnych dla przedsiębiorców i wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Prawo przedsiębiorców jako akt centralny będzie wpływać na sposób stanowienia, interpretacji i stosowania wszystkich przepisów dotyczących działalności gospodarczej.

Do najważniejszych rozwiązań w ustawie należy zaliczyć:

- ustanowienie katalogu praw i obowiązków przedsiębiorców i organów, stanowiących wytyczne interpretacyjne dla organów stosujących prawo gospodarcze. Wyartykułowane zostały podstawowe zasady prawne dotyczące relacji przedsiębiorca-administracja, np. zasada proporcjonalności, zobowiązująca organ do podejmowania jedynie takich działań, które są proporcjonalne do zamierzonego celu;
- zmiana relacji przedsiębiorca – administracja w kierunku bardziej przyjaznej i partnerskiej poprzez wprowadzenie m.in. zasady domniemania uczciwości przedsiębiorcy, zasady przyjaznej interpretacji przepisów, jak również zasady polubownego rozstrzygnięcia kwestii spornych (w tym podejmowanie przez organ czynności niezbędnych do przeprowadzenia mediacji);

- wprowadzenie instytucji działalności nierejestrowej, która zakłada, że w przypadkach działalności prowadzonej przez osobę fizyczną na mniejszą skalę, z której miesięcznie przychody nie przekraczają wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia, nie powstaje obowiązek rejestracji działalności, a działalność taka nie jest uznawana za działalność

gospodarczą i w konsekwencji nie będzie pociągała za sobą obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne;

- likwidacja zgód i licencji jako odrębnych form reglamentacji działalności gospodarczej, a także wprowadzenie ramowej możliwości wydawania zezwoleń w trybie „milczącej zgody” (jeśli organ nie rozpatrzy wniosku w określonym terminie, zezwolenie uznaje się za wydane);
- ochronę przedsiębiorcy przed negatywnymi konsekwencjami, jeśli jego działania były zgodne z dotychczasową praktyką stosowania przepisów przez organ administracji.

1.3.2. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców;

Status: weszła w życie 30 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000648>

Podstawowym zadaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie dbanie o właściwe wdrożenie w praktyce zasad „Konstytucji Biznesu”. Chodzi o lepszą ochronę interesów mikro-, małych i średnich firm, poprawę środowiska prawnego, w którym funkcjonują oraz zapewnienie bardziej partnerskich relacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej.

Do zadań rzecznika należeć będzie m.in. opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących interesów mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej, a także pomoc w organizacji mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji publicznej. Będzie on również zajmował się współpracą z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi, których celem jest ochrona praw przedsiębiorców.

1.3.3. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy;

Status: weszła w życie 30 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000685>

Ustawa wprowadza regulacje, które w założeniu mają usprawnić funkcjonowanie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) oraz Pojedynczego Punktu Kontaktowego, który zostanie zastąpiony przez Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP).

W ustawie znajdują się nowe rozwiązania korzystne dla przedsiębiorców.

Na podstawie nowych przepisów możliwe będzie udostępnianie przez przedsiębiorcę online w CEIDG informacji o udzielonych przez niego pełnomocnictwach i ustanowionych prokurentach. Opublikowanie przez przedsiębiorcę w CEIDG informacji o pełnomocniku będzie równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa na piśmie. Oznacza to, że system teleinformatyczny CEIDG będzie nie tylko narzędziem ewidencji przedsiębiorców, ale również instrumentem za pomocą którego przedsiębiorca będzie mógł zarządzać udzielanymi przez siebie pełnomocnictwami (prokurą).

Dane wpisywane do CEIDG zostaną podzielone na dane ewidencyjne przedsiębiorcy (ich zmiana będzie obowiązkowa w ciągu 7 dni) i dane informacyjne o przedsiębiorcy (będzie je można zmienić w każdym czasie, chodzi np. o datę rozpoczęcia, zawieszenia, wznowienia i zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej).

Stworzono podstawę prawną do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych gromadzonych przez ZUS i CRP-KEP (Centralny Rejestr Podmiotów Krajowej Ewidencji Podatników), co będzie miało istotny wpływ na usprawnienie postępowań administracyjnych toczących się w ramach CEIDG.

Stworzono nowe kanały komunikacji z przedsiębiorcami (jeśli przedsiębiorca poda w CEIDG numer telefonu komórkowego będzie mógł otrzymać sms z informacją dotyczącą np. daty upływu okresu zawieszenia działalności gospodarczej, o ile została ona przez niego wskazana).

1.3.4. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

Status: weszła w życie 30 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000649>

Przepisy ustawy określają zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne w Polsce oraz wskazano zasady tworzenia przez przedsiębiorców zagranicznych oddziałów i przedstawicielstw w naszym kraju. Do tej pory regulacje te były zawarte w trzech różnych ustawach, których przepisy były niespójne. Obecnie inwestorzy zagraniczni otrzymują jeden spójny akt prawny dedykowany dla ich celów.

1.3.5. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej;

Status: weszła w życie 30 kwietnia 2018 r.

Źródło: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000650>

Rozwiązania zawarte w Prawie przedsiębiorców wymagają zmian w wielu ustawach szczegółowych. Zostały one zawarte w (Ustawie) Przepisy wprowadzające Ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej. Przepisy ustawy wprowadzają zmiany w ponad 180 ustawach, w tym m.in.:

umożliwiają przedsiębiorcom wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej udzielenia prokury;

- zmieniają kodeks postępowania administracyjnego, polegające na: zwiększeniu liczby odformalizowanych sposobów załatwiania spraw;
- precyzują zasady dotyczące poszczególnych działalności gospodarczych poddanych reglamentacji;
- uchylają dotychczas obowiązującą ustawę z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawy z 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1 Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i banków powierniczych;

Status: Konsultacje publiczne 03.04.2018 r.

Celem projektu jest określenie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, w tym:

- sposób i szczególne warunki przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klientów;
- szczególne kryteria w zakresie spełniania wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji przez określone osoby;
- szczególne kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, oraz szczególne kryteria stosowane przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być przez nich pełnione jednocześnie;
- szczególne kryteria w zakresie spełniania wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia przez pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji;
- szczególne kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia;
- szczególne kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz oddziału zagranicznej osoby prawnej z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo

- członkowskie, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia;
- tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa wyżej, wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji, nieposzlakowanej opinii i doświadczenia oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób;
 - tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania kryteriów stosowanych przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie;
 - procedury anonimowego zgłaszania naruszeń oraz sposób i szczegółowe warunki rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12308800/katalog/12493958#12493958>

2.2 Rządowy projekt ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw;

Status: Ustawa została przekazana do Prezydenta 18.04.2018 r.

Projekt ma na celu umożliwić skuteczne odzyskanie kwot transakcji płatniczych wykonanych z użyciem błędnych numerów rachunków płatniczych, których to kwot zlecającym przelew nie udało się odzyskać w wyniku działań podejmowanych przez ich bank lub SKOK.

Projekt ustawy w szczególności:

- Ma na celu ochronę danych osób, które zdecydowały się oddać pieniądze dobrowolnie. W oddaniu środków pośredniczyć będzie bank lub SKOK. Projekt ustawy przewiduje zobowiązanie banków do prowadzenia nieoprocentowanych rachunków technicznych, na które odbiorca będzie mógł zwrócić omyłkowo otrzymane środki. Dzięki temu dane osoby, która dobrowolnie odda pieniądze, nie zostaną ujawnione;
- wprowadza wyjątek od obowiązku zachowania tajemnicy bankowej (zawodowej) w przypadku, w którym odbiorca przelewu nie odda dobrowolnie środków.. Bank (SKOK) po wezwaniu odbiorcy do zwrotu środków i pouczeniu go o skutkach niezwrócenia pieniędzy, przekaze zlecającemu przelew dane odbiorcy, aby mógł on wystąpić z pozwem do sądu z powództwem w celu odzyskania środków. Za wykonanie transakcji zwrotu środków bank lub SKOK nie będzie pobierał opłat ani prowizji od osoby, na której rachunek omyłkowo wpłynęły środki pieniężne.

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=9655B5970A7435A2C1258138003800F2>

2.3 Rządowy projekt ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw;

Status: Skierowano do Komisji Finansów Publicznych 18.04.2018 r.

Nowelizacja ustawy ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego unijną dyrektywę w sprawie usług płatniczych (tzw. dyrektywę PSD2).

Nowe przepisy zapewnią większą przejrzystość i spójność prawa w obszarze usług płatniczych. Będą też podstawą do stworzenia jednolitego rynku płatności w UE. Chodzi o to, aby dokonywanie płatności transgranicznych było równie proste i bezpieczne, jak dokonywanie płatności krajowych w krajach członkowskich. Dyrektywa w znacznym stopniu wpłynie na kształt całego rynku usług płatniczych, a tym samym na działalność m.in. banków, instytucji płatniczych, podmiotów oferujących karty sklepowe i karty paliwowe oraz niezależnych operatorów bankomatów czy innych nie bankowych dostawców usług płatniczych.

Wprowadzone zmiany mają w założeniu sprzyjać rozwojowi obrotu bezgotówkowego i zwiększeniu szybkości realizacji płatności przez użytkowników pieniądza bezgotówkowego, przyczyniając się do dalszego rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Projekt nowelizacji ustawy tworzy podstawy do funkcjonowania nowych usługodawców na rynku usług płatniczych. Obok banków, instytucji płatniczych, operatorów pocztowych i innych, pojawią się tzw. podmioty trzecie, czyli TPP (Third Party Provider), które będą mogły świadczyć dwa typy nowych usług:

- usługę inicjowania transakcji płatniczej (Payment Initiation Service, PIS) – to usługa polegająca na udzieleniu jej dostawcy dostępu do rachunku online płatnika w celu sprawdzenia dostępności środków pieniężnych, a następnie zainicjowania płatności (w jego imieniu), po czym przedstawienie płatnikowi informacji o dokonaniu płatności;
- usługę dostępu do informacji o rachunku (Account Information Service, AIS) – dostawca świadczący tę usługę zapewni klientowi zagregowane informacje online o co najmniej jednym lub kilku rachunkach płatniczych, prowadzonych przez jednego lub kilku dostawców usług płatniczych; w ten sposób użytkownik będzie miał możliwość łatwego zarządzania swoimi finansami osobistymi na jednej platformie usług – niezależnie od posiadania rachunków bankowych w różnych instytucjach finansowych.

Projekt wprowadza także tzw. silne uwierzytelnienie użytkownika. Oznacza to, że aby zainicjować płatność konieczna będzie identyfikacja klienta za pomocą co najmniej dwóch niezależnych metod uwierzytelnienia, np. jednocześnie za pomocą kodu SMS i rozwiązań biometrycznych. Dostawca będzie musiał stosować silne uwierzytelnianie w przypadku, gdy płatnik: uzyskuje dostęp do swojego rachunku w trybie online; inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą; przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może się wiązać z ryzykiem oszustwa płatniczego lub innych nadużyć.

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2225>

3 Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1 Komunikat KNF z dnia 27 kwietnia 2018 r. w sprawie nowych przepisów dotyczących oferowania instrumentów finansowych;

W dniu 27 kwietnia 2018 r. na stronie KNF pojawiło się omówienie nowych przepisów dotyczących oferowania instrumentów finansowych.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/o_nas/komunikaty?articleId=61576&p_id=18

3.2 Informacja Deloitte dotycząca raportowania FATCA i CRS za 2017 r.;

Na stronie internetowej Deloitte została zamieszczona informacja dotycząca skutecznego przygotowania się do raportowania FATCA oraz CRS za 2017 r.

Źródło: https://www2.deloitte.com/pl/pl/pages/tax/articles/fatca/podatki-w-finansach-fatca-euro-fatca-crs/raportowanie-fatca-crs-2017.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email-fatca-crs-2%2F2018&utm_campaign=C%2FRG-TAX-03601-FATCA%20FY16

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsim@finat.pl